

ACZÉL GÉZA

gyepszemle

*vézna kamaszként reggeltől estig száguldoztunk egy lekopott pályán
 valahol az embermagasságú gazzal felvert sínek mögött a periférián
 koponyánk órákon belül tüzelt a fáradtságtól végtagjaink mozgása szétesett
 a poros izzadságtól lábujjaink már délre cementesen összeragadtak
 és lassan ide-oda vibráltak a feslett tornacipők a szegénység gyásza alatt
 márkás gatyák nélkül feliratos dresszek nélkül elég egyenesen rúgtuk
 az apáinktól még gojzer-varrottasnak becézett négyszögletű labdát
 s ha ihatnékünk támadt a döglött macskákkal teli gémeskútból
 a repedt vödörből jókat húztunk mostani ásványvíz-kultusz gyanánt
 a győzelmekre törő enyhe kalandokban öröm volt nem finnyásnak lenni
 taknyos orrok retkes sarkak leszakadt zsebek nem zavarták a kamasz-áriát
 ha pedig egy-egy szeplős lányra az alig citálható partvonal felé kibámultunk
 vegykamrákban is kimutathatatlanul nőtt bennünk a sejtelmes doppinghatás
 így kezdtük s a lírai futamnak aligha létezik ma már bölcs esztétikája
 tanulsága végképp legfeljebb az a különös nomád biológiai káosz
 mire fanyarul ráoszt deresedő fejjel a reggeli séta s ha nem is vagy esztéta
 katedrálissá rakod össze képzeted gótikájában lépésenként az infernót
 hisz belül már valami szilárdság elengedett s a látvány zsigereket kavart
 amint fogyó lábad az utra lép kibillentve egyensúlyodat néhány hányadék
 orrodban facsar redves zugokból a húgy szaga minden összekent tűzfal kiált
 hogy menj haza csukd magadra a billegő ajtót panel házi koporsófedeled
 a kormos eső mindjárt megered s aktivizálódni kezd a tonnányi kutyaszar
 szóval e látvány naponta felkavar s most se mersz rálépni a túlterhelt gyepre
 alig érintesz szemmel egy barna üledéket s már jönne is följebb a gyomor
 de ma szép napod van leletedre a bérházak résein kibújó szellő rásodor
 megpördül az s fölmutatja a jóságos időt egy bronzba mártott gesztenyelevél
 helyükre állnak a rossz arányok az ember leül egy törött padra s még remél*